

[Christophersen.]

hr. Knud Jespersens indlæg her i dag giver mig ikke megen forhåbning om, at det, han tænker på, er det samme som det, jeg tænker på. Derfor er vi fortsat af den opfattelse, at en løsning af beskæftigelsesproblemerne først og fremmest må klares ved, at folketinget gennem sin lovgivning og gennem det praktiske arbejde, der foregår her i huset, gennemfører de rette foranstaltninger. Demonstrationsforslag af denne art afviser vi naturligvis. Derfor anbefaler vi, at man stemmer imod det stillede dagsordensforslag.

Glensgård (FP):

Først vil jeg gerne lige sige til handelsministeren, at det, jeg lagde i bemærkningerne om denne bistandsfond, nok mere var et spørgsmål om, at jeg ønskede, at handelsministeren ville oplyse os, der ikke var inviteret til disse hyggelige møder om pakkeløsningerne, om, hvad der ligger i oplysningerne i dagspressen om, at en del af fonden skulle gå til miljøformål fremfor at gå til konjunkturramte virksomheder. Det var det, der lå i disse bemærkninger.

Til hr. Auken vil jeg sige, at vi selvfølgelig læser det økonomiske råds bemærkninger og rapporter, lige så vel som hr. Auken gør det, og havde vi ikke haft den kolossale offentlige sektor, så havde vi ikke haft en katastrofal valutamangel i statskassen. Vi kunne have imødegået disse problemer i dag med et aldeles stort valutaoverskud, men da vi nu har den store offentlige sektor, er det altså vendt til et underskud. Skulle vi fortsætte hr. Aukens tankegang, skulle vi jo faktisk bare oprette 150.000 nye offentlige stillinger, så var problemet omkring beskæftigelsen jo løst ud i al fremtid. Jeg ønsker altså ikke, i modsætning til hr. Auken, at oprette disse stillinger. Jeg mener, at det vil medføre — det er jo helt klart — nye offentlige udgifter, men endnu værre vil det medføre en skattestigning.

Til det kommunistiske dagsordensforslag vil jeg sige, at jeg vil tilråde min gruppe at stemme for dette dagsordensforslag. Det er nok ikke ud fra de samme forudsætninger, vi gør det, men det er dog en mærkværdig ting, at man nu fra venstres side ikke kan gå ind for et dagsordensforslag, som konstaterer, at der er en stor arbejdsløshed, og at

der ikke er gjort nok for den, og at man gerne vil gøre noget mere.

Når man skriver til slut i dagsordensforslaget, at man vil gå ind for mere effektive foranstaltninger, ja, så kan vi jo selv, vi, der nu vil stemme for dette dagsordensforslag, lægge deri, hvad vi egentlig mener med „mere effektive foranstaltninger“. Jeg tror da nok, at Danmarks kommunistiske parti vil bruge nogle skattemidler her. Det er ikke ligefrem de tanker, vi har med det, for vi kan finde andre effektive foranstaltninger uden at bruge skattemidler. Derfor vil jeg tilråde min gruppe at stemme for dette dagsordensforslag.

Gert Petersen (SF):

Jeg skal ikke gøre så mange bemærkninger i denne omgang, men jeg vil godt sige til økonomiministeren, at jeg med interesse lyttede til hans ekskurs ud i det psykologiske. Jeg har også læst mig til, at en af årsagerne til, at det går galt under en økonomisk krise, er, at alle går og fortæller hinanden, at nu går det galt, og så går det altså galt. Jeg vil slet ikke benægte, at det kan være en medvirkende årsag. Men jeg vil advare mod, hvis der bare er nogen, f. eks. en økonomiminister, som midt i al elendigheden siger, at nu går det snart godt, at tro på, at det har magiske virkninger, at så ændrer situationen sig.

Det minder mig om den amerikanske præsident Herbert Hoover, som fra 1929, da det hele brasede sammen økonomisk med Den sorte Tirsdag derovre i USA, og indtil 1932, da han gik af som præsident, og da der for hver måned blev registreret hundredtusinder af nye arbejdsløse, blev ved med at råbe: velstanden venter lige om hjørnet. Men der kom altså ikke nogen velstand af det, og jeg tror, økonomiministeren må indse, at det er nok så godt at holde sig til den økonomiske ekspertise, som den kommer til udtryk hos vismændene og OECD, og så indrette sig efter det i stedet for bare at anlægge et, som økonomiministeren sagde, subjektivt optimistisk skøn.

Det var den ene betragtning. Den anden betragtning, jeg vil gøre, er rettet til statsministeren, hvor jeg da meget vel ved, at regeringen er i en vanskelig situation, det har vi aldrig lagt skjul på. Vi sagde det ydermere, da vi i sin tid pegede på dannel-